

Arrest

nr. 324 133 van 27 maart 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CHARPENTIER
Rue de la Résistance 15
4500 HUY

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 4 november 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 september 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 januari 2024 nam verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest van 27 maart 2025 met nummer 324 134.

1.2. Op 5 maart 2024 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in functie van zijn Belgische echtgenote D.B.

1.3. Verweerder neemt op 9 september 2024 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 5.03.2024 werd ingediend door:

Naam: [D.]
Voornaam: [C.]
Nationaliteit: Mali
Geboortedatum: [...]
Geboorteplaats: [...]
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft een aanvraag gezinshereniging ingediend met zijn Belgische echtgenote, de genaamde [D.B.] (RR [...]) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Ter staving van deze aanvraag gezinshereniging werd een huwelijksakte voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkenen op 31.12.2008 in Mali in het huwelijk getreden zijn.

Op de huwelijksakte lezen we: 'Option matrimonial : Polygamie'. Dit is vanzelfsprekend niet verenigbaar met de Belgische wetgeving betreffende het huwelijk.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht;

Overwegende dat artikel 21 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;

Overwegende dat volgens art. 46 van het wetboek van internationaal privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot beheerst worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft.

Overwegende dat in dit geval rekening wordt gehouden met de Belgische nationaliteit van de echtgenoot van de verzoekster, overeenkomstig artikel 3, §2, 1° van het wetboek van internationaal privaatrecht, alhoewel hij ook aanspraak kan maken op een andere nationaliteit.

Overwegende dat het burgerlijk wetboek polygamie verbiedt voor Belgische onderdanen (art. 147 Burgerlijk Wetboek: men mag geen tweede huwelijk aangaan vóór de ontbinding van het eerste);

Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken dit in het buitenland voltrokken huwelijk te erkennen in België. Het huwelijk opent derhalve niet het recht op gezinshereniging".

Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40 ter wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI dient te worden ingetrokken.

[...]"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 8 van het EVRM, van artikel 22 van de Belgische Grondwet, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van het algemeen principe van goed bestuur en in het bijzonder van de zorgvuldigheidsplicht ("*du principe général de bonne administration et en particulier du principe général imposant à l'Administration d'agir avec prudence et minutie*").

Hij betoogt als volgt:

"Le droit au regroupement familial et au respect de la vie privée constitue des droits fondamentaux.

Le fait que sur l'acte de mariage soit indiquée la mention « option matrimoniale ; polygamie » ne permet en aucun cas de refuser le droit au regroupement familial du requérant, d'autant plus que ce dernier est le père de deux enfants, ce qui n'est pas contesté.

En refusant au requérant de pouvoir vivre une vie normale auprès de son épouse et de leurs deux enfants communs revient à porter une atteinte grave au droit au respect de la vie privée et familiale.

Certes, la décision n'est pas accompagnée d'un ordre de quitter le territoire, mais l'on conviendra qu'une personne qui vit avec ses enfants et son épouse et qui se voit interdire notamment de travailler, d'ouvrir un compte en banque, de pouvoir éventuellement exercer les mêmes droits qu'un belge ou un européen se voit confrontée à une situation très difficile qui peut porter, de manière substantielle, atteinte à son droit de vivre une vie décente et normale,

Le refus de faire droit à la demande de regroupement familial du requérant pose également problème pour les membres de la famille.

En effet, en se voyant refuser tous droits et notamment celui d'exercer une activité professionnelle, le requérant doit nécessairement vivre aux crochets de sa famille et ne peut assumer ses obligations à l'égard de son épouse et de ses enfants, en violation des dispositions du code civil qui oblige chacun des époux à contribuer aux charges du ménage et à l'entretien des enfants.

Il s'agit-là d'une atteinte grave au droit au respect de la vie privée et familiale.

2.2. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. De bestreden beslissing heeft immers geen betrekking op een beslissing die het Unierecht ten uitvoer legt.

Dit onderdeel van het eerste middel is derhalve onontvankelijk

2.3. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Verzoeker betoogt dat de vermelding “*Option matrimoniale : Polygamie*” op zijn huwelijksakte niet toelaat hem het recht op gezinshereniging te weigeren. Hij voert aan dat niet is betwist dat hij vader is van twee kinderen en dat de bestreden beslissing een ernstige schending van zijn recht op een privé- en familieleven inhoudt omdat hem wordt belet een normaal leven te leiden samen met zijn echtgenote en hun twee kinderen. Verzoeker neemt er akte van dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten, maar stelt dat omdat hem wordt verboden om te werken, om een bankrekening te openen, om eventueel dezelfde rechten uit te oefenen als een Belg of een Europeaan, hij in een zeer moeilijke situatie terechtkomt die een schending vormt van zijn recht om een normaal en waardig leven te leiden. Hij voert aan dat doordat hem alle rechten worden ontzegd, waaronder het recht om te werken, hij wordt gedwongen om op kosten van zijn gezin te leven en hij niet in staat is om zijn verplichtingen tegenover zijn vrouw en kinderen na te komen, wat volgens hem in strijd is met de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, die voorschrijven dat elke echtgenoot bijdraagt aan de huishoudelijke uitgaven en het onderhoud van de kinderen.

2.5. Kernpunt van de bestreden beslissing is dat verzoekers aanvraag tot gezinshereniging, ingediend op grond van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), geweigerd wordt omdat in de huwelijksakte betreffende het in Mali op 31 december 2008 afgesloten huwelijk, de “*Option matrimoniale: Polygamie*” kan gelezen worden. Verweerder legt uit dat dit niet verenigbaar is met de Belgische wetgeving betreffende het huwelijk. Als gevolg hiervan weigert hij de huwelijksakte te erkennen en weigert hij het recht op verblijf te erkennen. Verzoeker kan aan dit alles geen afbreuk doen door simpelweg te poneren dat de vermelding “*Option matrimoniale : Polygamie*” op zijn huwelijksakte niet toelaat hem het recht op gezinshereniging te weigeren.

2.6. Voor wat betreft de door verzoeker opgeworpen schending van artikel 8 van het EVRM, zijn er in de Vreemdelingenwet voorwaarden opgenomen voor gezinshereniging van een echtgenoot met een statische Belgische onderdaan, met name in artikel 40ter, §2, eerste lid, 1°. Voornoemde bepaling kan worden beschouwd als een bepaling die het respect voor artikel 8 van het EVRM in werking stelt, waardoor zich geen bijkomende belangenafweging in dit verband opdringt indien wordt vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden van de voormelde wetsbepaling (zie mutatis mutandis RvS 26 juni 2015: “*Si l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980, il ne fait pas obstacle à l'application de normes, tel l'article 40ter, qui lui sont conformes et assurent, moyennant le respect de certaines conditions, la mise en œuvre du droit au respect de la vie privée et*

familiale de l'étranger en Belgique.”; RvS 12 december 2019, nr. 246.382: “Par ailleurs, si l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 précitée, il ne fait pas obstacle à l'application de règles, telles celles prévues par l'article 10 de la même loi, qui assurent, moyennant le respect de certaines conditions, la mise en œuvre du droit au respect de la vie privée et familiale de l'étranger en Belgique”, alsook “Le Conseil du contentieux des étrangers a relevé légalement que les décisions administratives se fondent sur un motif de refus prévu par la loi, non contesté par les requérants, et que, la mise en balance des intérêts requise par l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme ayant été effectuée en l'espèce par le législateur, il n'appartenait pas à la partie adverse d'y procéder à nouveau.”).

Aangezien verweerder heeft geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging opgenomen in artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, zonder dat verzoeker deze motieven betwist, blijkt bijgevolg geen schending van artikel 8 van het EVRM. Bovendien is de bestreden beslissing geen terugkeer- of verwijderingsmaatregel zodat ze op zich geen scheiding veroorzaakt tussen verzoeker en zijn familieleden.

2.7. De bescherming die wordt geboden door artikel 22 van de Belgische Grondwet, bepaling waarvan verzoeker tevens de schending aanvoert, is gelijkaardig aan deze die wordt geboden door artikel 8 van het EVRM. De Grondwetgever heeft immers *“een zo groot mogelijke concordantie nagestreefd met artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), teneinde betwistingen over de inhoud van dit Grondwetsartikel respectievelijk art. 8 van het EVRM te vermijden”* (Parl.St. Kamer 1993-94, nr. 997/5, 2). Daar in punt 2.6. reeds werd besloten dat geen schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk werd gemaakt en verzoeker niet aantoonde dat artikel 22 van de Belgische Grondwet ter zake in een ruimere bescherming zou voorzien dan wat in artikel 8 van het EVRM wordt gewaarborgd, is ook geen schending van artikel 22 van de Belgische Grondwet aangetoond.

2.8. Verzoeker betoogt dat hem wordt verboden te werken, dat hij niet dezelfde rechten kan uitoefenen als een Belg of een Europeaan, dat hij wordt gedwongen te leven op kosten van zijn gezin en dat hij niet in staat is om zijn verplichtingen ten aanzien van zijn vrouw en kinderen zoals vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek na te komen. Dit zijn geen rechtstreekse gevolgen van de bestreden beslissing. Voor zover moet worden begrepen dat volgens verzoeker verweerder hiermee rekening moest houden, geeft verzoeker niet aan wat de juridische grondslag is van deze verwachting. De Raad leest dit alleszins niet in artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. De zorgvuldigheidsplicht kan als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur verweerder geen bijkomende verplichting opleggen om rekening te houden met elementen waarvan geen gewag wordt gemaakt in de voormelde wetbepaling.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.9. In een tweede middel werpt verzoeker een schending op van artikel 22bis van de Belgische Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van het algemeen principe dat het respect voor dit Verdrag oplegt (*“du principe général de droit communautaire imposant le respect de cette convention”*).

Hij betoogt als volgt:

“Ces différentes dispositions imposent à l'Administration de tenir compte de manière primordiale des droits des enfants dans toute décision susceptible d'avoir pour eux des conséquences négatives.

Il est certain qu'en refusant le droit de séjour à leur père, les enfants sont gravement discriminés, notamment parce qu'ils ne peuvent pas bénéficier des revenus de ce dernier, interdit d'exercer une activité professionnelle.

Il a été jugé que la Convention Internationale aux Droits de l'Enfant doit être respectée en toutes circonstances et que ravis des enfants doit être recueilli.

Les enfants sont âgés de 16 et 15 ans et leur audition ne devait donc pas poser problème.

La Cour de justice de l'Union Européenne a jugé que la Convention Internationale relative aux Droits de l'Enfant fait partie intégrante du droit de l'Union au titre de principe général de droit communautaire. (voir pièce 3, page 4)

Elle rappelle l'obligation pour les Etats de tenir compte, lorsqu'ils apprécient chaque situation particulière, de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie de famille, de l'état de santé de l'intéressé et du principe de non-refoulement et de procéder à l'audition des enfants avant la prise de décision susceptible de les impacter.

A aucun moment la décision entreprise ne paraît s'être soucée de l'impact qu'elle pourrait avoir pour les enfants du requérant.

DEMANDE DE SUSPENSION

Le requérant postule la suspension de la décision entreprise."

2.10. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Hierboven werd al uiteengezet dat de bestreden beslissing geen Unierecht ten uitvoer legt.

Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.11. Verzoeker betoogt dat het bestuur bij elke beslissing met mogelijke negatieve gevolgen voor kinderen hun hoger belang in overweging moet nemen. Hij voert aan dat het zeker is dat zijn kinderen ernstig worden gediscrimineerd door de beslissing tot weigering van verblijf omdat zij hierdoor niet kunnen genieten van de inkomsten van verzoeker omdat het hem is verboden te werken. Verzoeker stelt voorts dat verweerder zijn kinderen hadden moeten horen alvorens hij de bestreden beslissing trof.

2.12. Het is niet de bestreden beslissing op zich die verzoeker verbiedt te werken aangezien deze, volgend op de in punt 1.2. bedoelde aanvraag, slechts vaststelt dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om een recht op gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote te genieten. Verweerder kan niet worden verweten het hoger belang van het kind te hebben geschonden omwille van het niet nagaan van indirecte gevolgen die de bestreden beslissing voor hen zou meebrengen. Voorts specificeert verzoeker niet welke gezondheidstoestand hij heeft waarmee verweerder rekening diende te houden, noch waarom het principe van non-refoulement van belang is voor zijn zaak. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat de bestreden beslissing geen terugkeer- of verwijderingsmaatregel is, zodat zij op zich niet tot gevolg heeft dat verzoeker van zijn kinderen wordt gescheiden en er aldus geen inbreuk dreigt op artikel 8 van het EVRM. Mochten verzoeker of zijn kinderen zijn gehoord door verweerder alvorens deze de bestreden beslissing trof, zou dit niet tot een andersluidende beslissing hebben geleid.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijfen-twintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA